

بنام خدا

سالمندان و حق برخورداری از آموزش

افزایش طول عمر انسانها و اضافه شدن جمعیت سالمندان، یکی از دستاوردهای قرن بیست و یکم بوده است و سالخوردگی جمعیت پدیده ای است که برخی از جوامع بشری با آن روبرو شده و یا خواهند شد.

این گذار جمعیتی (سالخوردگی جمعیت) در کشورهای توسعه یافته در طی صد سال اتفاق افتاده است لیکن به دلایل متعدد این تغییرات در کشورهای در حال توسعه در عرض ۲۵ سال اتفاق خواهد افتاد. بنابراین، جوامع فقیرتر، زمان کمتری بمنظور برنامه ریزی برای پیری جمعیت دارند.

بی تردید سالمندان هر جامعه بدلیل تجارب و اندوخته های زندگی، از پشتوانه های فرهنگی آن جامعه بشمار می آیند و در همه ی ادیان، مکاتب و فرهنگها بویژه مشرق زمین احترام به سالمندان همواره مورد توجه بوده است.

با عنایت به اینکه سلامت جسم و روان بر سلامتی اندیشه انسان تاثیرگذار است، جامعه ای که بخواهد اندوخته ها و دانسته های سالمندان خود را پشتوانه رشد و تعالی فرهنگی و اجتماعی اش قرار دهد، ناگزیر از توجه خاص به سلامتی جسم و مراقبت این دسته از افراد جامعه خواهد شد.

پیر شدن جمعیت دولتهای بسیاری از کشورها را مجبور کرده است تا بدنبال راههای خلاقانه ای برای به حداکثر رساندن بازده های مرتبط با کاهش بودجه و افزایش سرویسهای حمایتی اجتماعی برای سالمندان باشند.

سالخوردگی خوب، پیر شدن فعال، سالخوردگی سالم، سالخوردگی پر حاصل، همه سالخوردگی موفق هستند.

امروزه باید اقداماتی جدی برای تامین نیازهای سالمندان و همچنین برای آماده سازی نسل آینده برداشته شود. بایستی مطمئن شویم که به صدای سالمندان گوش کرده ایم و از توجه به مسائل و نگرانیهایشان اطمینان حاصل کنیم.

اگرچه سرمایه گذاری بر روی جوانان امروز بهترین راه بهبود حیات نسلهای سالمند آینده است، اما این امر باید با استخدام منعطف، یادگیری مادام العمر و ایجاد فرصت برای توانمند سازی و تشویق نسل سالمند امروز برای حضور در بازار کار ترکیب گردد.

متاسفانه طرز تفکر مهربانانه و عاطفی که برای سالخوردگان داریم و به ناچار از طرف ما اعمال میشود، معنی ترحم را دارد و این موضوع با بهداشت ضعیف و با تکیه بر هزینه های بالای اجتماعی همراه میباشد.

مطالعات اخیر پیشنهاد ارائه برنامه آموزشی بزرگسالان در اواخر زندگی را میدهد و برای همکاری افراد پیر راههای خلاق و توسعه یافته ای به آنها میدهد تا در یکسری فعالیتها درگیر شوند.

بیشتر از ۲/۳ جمعیت سالمند دنیا تا سال ۲۰۲۰ در کشورهای در حال توسعه زندگی خواهند کرد ، و پدیده سالمندی در این کشورها پدیده ای تقریباً جدید است و ضمن اینکه روند بوجود آمدن سالمندی در این کشورها بسیار سریع است ، آنها وظیفه دارند که هرچه زودتر برای مقابله با این پدیده که هنوز حاد نشده تدابیر لازم را بیندیشند.

نظام مراقبتهای اولیه بهداشتی در بسیاری موارد ، تنها تسهیلاتی است که در اغلب کشورهای در حال رشد به سالمندان ، مراقبتهای بهداشتی ارائه میکند. این خدمات اغلب به شکل انتقال اطلاعات به سالمندان و مراقبین آنها است.

پیامی که باید به آنان انتقال یابد، این است که، بالا رفتن سن یک پدیده حیاتی است نه یک بیماری و میتوان به پیروی از شیوه های صحیح زندگی آن را تا حد زیادی به تاخیر انداخت.

با توجه به روند طبیعی پیری، با بالا رفتن سن تغییراتی در بدن انسان بوجود می آید که شیوه های قبلی زندگی افراد را محدود میکند.

یکی از مهمترین نیازهای سالمندان ، نیازهای معنوی آنان میباشد و مهمترین انتظار و توقعی که دارند حفظ حریم و حرمت آنان از طرف خانواده -اجتماع و دولت است.

آنان که بخشی از مهمترین سالهای عمر خود را وقف کار و تلاش در آبادانی و پیشرفت جامعه کرده اند ، انتظار دارند زحمتشان نادیده گرفته نشود و احترامی در خور نقش واقعی آنها در خانواده و جامعه به آنان گذاشته شود.

در نهایت باید همه ی افراد را درگیر کنیم -دولتها، جامعه ی مدنی ، جوامع محلی ، خانواده ها و خود سالمندان -تا اطمینان حاصل کنیم که آنان اعضای فعال جامعه باقی مانده و مشارکت ایشان دیده شده و مورد تشویق قرار میگیرند.

